

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 860. An fugitivos & apostatas, ubicunque enventi, à Prælatis suis regularibus capi & incarcerari possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

religio jus habeat eos revocandi, & cogendi ad reditum, etiam vice versa ejecti post sufficientem correctionem regulariter quoque jus habeant cogendi religionem ad se recipiendum, ne dispar utriusque contrahentis conditio existat, quam tamen rationem satis plausibiliter retorquent adversarii, ostendendo disparitatem inter religionem, & ejectum desumptam ex delicto alterius, exemplo matrimonii, dum post sententiam divortii innocens potest cogere nocentem adulterum ad redeundum; non tamen nocens innocentem ad se recipiendum.

2. Resp. Secundò: querere & requirere quoque sollicitè fugitivos, & ejectos suos (quo nomine hic veniunt etiam apostatae, ut Sylv. v. apostasia. q. 6. Pirh. h. t. n. 190.) annuatim tenentur (subintellecta hic iterum limitatione: quantum fieri potest sine scandalis) abbates & priores (per quos intelliguntur non tantum praesides capitulorum generalium, vel qui toti ordini, vel provinciae praesunt, sed etiam praesides locales, & immediati locorum, ut Pirh. l. c.) ita ut haec jura inquirendi, & reducendi eos, primò & principaliter spectent ad Praelatos regulares; non autem ad Episcopos, seu Ordinarios, nisi illi horum auxilium imploraverint, vel fugitivi in eorum dæcessi cum scandalo deliquerint; vel Praelati regulares in iis reducendis fuerint negligentes. Mirand. in man. pral. tom. 1. q. 51. a. 3. Laym. L. 4. tr. 5. c. 13. n. 7. Pirh. l. c. uti haec de requirendis fugitivis per dictos Praelatos habentur in c. fin. h. s. cujus constitutionem, quamvis intelligendam esse de injustè ejectis (puta ex defectu potestatis in ejiciendo, vel causa, vel ordinis iudicis non servati) utpote quos solos restitui jus naturale dicitur, teneant Nav. de regul. comment. 2. n. 36. Et tit. eod. conf. 51. in fine. Rodriq. regul. q. tom. 3. q. 30. n. 71. Azor. p. 1. L. 12. c. 16. q. 2. in fin. Less. l. c. n. 110. & alii apud Barbof. l. c. rectius tamen docere videntur intelligendum de justè ejectis per sententiam definitivam ritè latam. Abb. in cit. c. fin. n. 2. Barbof. ibid. n. 3. Fagn. n. 17. Sanch. cit. n. 9. n. 17. quos citat, & sequitur Pirh. h. t. n. 192. tum quia, si de injustè ejectis hic ageretur, non praeciperetur Praelatis, ut annuatim illos requirant, sed ut statim id faciant; cum injustè spoliatus sit illico restituendus, tum quia cit. c. dicitur, rejectos, si recipi non possunt in suis monasteriis, concludendos esse in arctis ergastulis, & cameris, vel in aliis monasteriis ad agendam poenitentiam, quæ convenire non possunt injustè ejectis, cum hi potius benignè recipiendi, & tractandi in compensationem injuriæ illis illatae. Ita Pirh. tum denique, quia elicitur ponendos in locis competentibus apud monasteria, si id sine scandalo fieri possit, dum nimirum ejecti talia totque scelera commiserunt, ut reliqui monachi manere nolint in monasterio, si illi revertantur, ut Hostiens. in cit. c. fin. v. gravi scandalo. quæ iterum accommodari non possunt injustè ejectis. Nihilominus dictæ constitutioni derogatum esse (ut ei derogari potuit; quia est juris humani) per consuetudinem contrariam, quæ constat, non solere fieri annuatim illam requisitionem, adeoque in hoc, quò ad fugitivos servanda esse statuta religionum, & jus naturale tenent Sanch. l. c. n. 18. Azor. l. c. c. 17. q. 1. Laym. cit. c. 13. n. 7. quos sequitur Pirh. n. 193. (quamvis idem in fine restetur constitutionem illam ab Urb. VIII. & S. Cong. concil. die 21. Sept. 1624. innovatam, & insuper declaratum illam in iis quoque locum habere, & servandam qui definitivè justè servato juris ordine, expulsi fuerunt, modò saltem literis ordinariis testimonialibus constet emendatos

esse, aut evidentem spem emendationis adesse) contra Fagn. l. c. cui inhaeret Reiffenst. n. 259. docentem hanc consuetudinem esse corruptelam, utpote contra jus divinum, dum, quivis pastor jure divino teneatur oves pascere, & errantes reducere. non tamen necesse esse, nec sufficienter annuatim fieri illam requisitionem, sed toties, quoties opus est eam fieri, adestque occasio, & spes inveniendi reducendique, salvis Ordinis constitutionibus, ita Suar. l. c. tr. 8. L. 3. c. 2. n. 17. Tamb. de jure. Abb. tom. 3. d. 8. q. 3. n. 5. Pirh. Reiffenst. LL. cit.

Quest. 861. Num fugitivus & apostata ubicunque inventi à Praelatis suis regularibus capi, & incarcerari possint?

1. Resp. Affirmativè cum Nav. comment. 3. de regul. n. 50. Pirh. h. t. n. 190. Wiestn. n. 149. ex ea ratione, quòd quicumque possessor alicujus rei, si ea ab illo auferatur, potest illam propria autoritate recuperare; cum jus habeat ei insistendi, prout Bald. in L. Si quis. §. differentia. ff. de acquir. poss. n. 4. religiosus autem ratione voti obedientiae est totus religionis, & personaliter obstrictus Praelato regulari: & tales perpetuò personaliter obstricti alteri, si fugiant, capi, & ad obedientiam reduci possunt propria autoritate. Pirh. & Wiestn. LL. cit. cum Baldo. argumento etiam desumpto à servo fugitivo, quem, quia possidet dominus, ubicunque eum inveniatur, capere & reducere potest propria autoritate, per L. 1. §. per servum. ff. de acquir. poss. His non obstante, quòd rei fugitivi extra territorium proprium persecutione, & apprehensione violetur territorium, & jurisdictio aliena, Arg. L. fin. ff. de jurisd. ita ut captum ante omnia relaxate, & pristinae libertati, quam habebat in alieno territorio, necesse sit restitui, ut Farin. pr. crim. q. 7. a. 40. Gail. L. 1. de pace publ. c. 16. n. 27. eò quòd Magistratus extra provinciam, & territorium suum pro privato habeatur L. praes. ff. de off. praesid. In hoc enim est disparitas, quòd captio servi, & religiosi fugitivi non fiat vi jurisdictionis, ut captio rei, sed vi dominii per modum vindicationis, & necessariae defensionis, Avita. de cens. p. 2. c. 3. disc. 2. d. 4. Tamb. de jur. abb. tom. 3. d. 8. q. 3. n. 2. ubi etiam de variis concessionibus diversis religionibus desuper factis à Pontificibus, & nominatim à Pio V. ceterati Jesu, uti etiam refertur in comp. privil. ejusdem societatis V. apostata §. 8.

Quest. 862. An ejecti reduces recipi possint sine nova professione, & restitui in pristina officia & gradus.

1. Resp. Ad primum: illos non indigere novà professione, cum à ptiore non fuerint absoluti, sed solùm antiquæ obligationes ex ea ortæ ad tempus expulsionis, quò ad exercitium sint suspensæ, sicut contingit in casu divortii, dum, cum nocens revertitur, & reconciliatur, non renovatur vinculum matrimonii, utpote quod per divortium sublatum non fuit, sed redit usus per illud suspensus; Nav. comment. 2. de regul. a. n. 34. Less. l. c. n. 112. Sanch. L. 6. mor. c. 9. n. 33. Castrop. l. c. p. 21. n. 2. Wiestn. h. t. n. 158.

2. Resp. Ad secundum: ejectos justè reduces eo ipso non videri restituendos in gradum pristinum, puta antiquitatis professionis quò ad sedem, locum, suffragia, cæteras prerogativas, quas antè
K k k k 3
ejecti